

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ и съдебната практика, в която тя е тълкувана, да се разбират в смисъл, че този член от директивата не допуска национална правна норма като двадесет и третата заключителна разпоредба [точка 2] от Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil [Граждански процесуален закон], съгласно която в рамките на молба за издаване на европейска заповед за плащане не е задължително да се представят документи, а ако такива бъдат представени, те ще са недопустими?
- 2) Трябва ли член 7, параграф 2, буква ц) от Регламент № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че този член не забранява от дружеството кредитор да бъде поискано да представи документите, на които основава своето искане, произтичащо от потребителски заем, сключен между продавач или доставчик и потребител, ако съдът счете, че е необходимо да разгледа тези документи, за да прецени дали евентуално са налице неравноправни клаузи в сключения между страните договор и по този начин да се съобрази с разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и със съдебната практика, в която тя е тълкувана?“

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108).

Жалба, подадена на 12 юли 2018 г. от НК срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 3 май 2018 г. по дело T-574/16, НК/Комисия

(Дело C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: НК (представители: A. Champetier, S. Rodrigues, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се обяви жалбата за допустима и основателна,
- да се отмени решение на Общия съд от 3 май 2018 г. (дело T-574/16),
- Съдът да се произнесе окончателно по делото като уважи исканията на жалбоподателя, формулирани на първа инстанция, включително искането за осъждане на ответника да заплати съдебните разноски, или
- при условията на евентуалност, да се върне делото на Общия съд за постановяване на решение, като в този случай съдебните разноски по производството по обжалване трябва да бъдат определени в съответствие с член 184 от Процедурния правилник на Съда.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания. Първото основание е изведено от нарушение на член 17, първа алинея от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица и от двусмисленост, непоследователност и противоречивост на мотивите. Второто основание е изведено от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и от непълнота на мотивите.